

Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.

30 JUIN 1971

PROJET DE LOI sur les funérailles et sépultures.

PROJET
AMENDE PAR LE SENAT (1).

CHAPITRE Ier.

Des lieux de sépulture.

SECTION Ire.

Des cimetières communaux.

Article premier.

Chaque commune doit disposer d'un cimetière au moins.

Des communes peuvent s'associer pour disposer d'un cimetière commun.

Tout établissement crématoire est construit dans l'enceinte d'un cimetière communal ou sur un terrain communiquant avec celui-ci.

(1) Voir :

Documents de la Chambre :

725 (1969-1970) :

- N° 1 : Projet de loi.
- Nos 2 à 5 : Amendements.
- N° 6 : Rapport.

Annales de la Chambre :

18 mars 1971.

Documents du Sénat :

336 (1970-1971) : Projet transmis par la Chambre.

463 (1970-1971) : Rapport.

500, 520, 547, 563, 573 et 574 (1970-1971) : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.

30 JUNI 1971

WETSONTWERP op de begraafplaatsen en de lijkbezorging.

ONTWERP
GEWIJZIGD DOOR DE SENAAT (1).

HOOFDSTUK I.

Begraafplaatsen.

AFDELING I.

Gemeentelijke begraafplaatsen.

Artikel 1.

Iedere gemeente moet over ten minste één begraafplaats beschikken.

Gemeenten kunnen zich verenigen om over een gemeenschappelijke begraafplaats te beschikken.

Crematoria mogen zich alleen bevinden binnen de omheining van gemeentelijke begraafplaatsen of op een daarmede in verbinding staande grond.

(1) Zie :

Stukken van de Kamer :

725 (1969-1970) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- Nos 2 tot 5 : Amendementen.
- N° 6 : Verslag.

Handelingen van de Kamer :

18 maart 1971.

Stukken van de Senaat :

336 (1970-1971) : Ontwerp overgezonden door de Kamer.

463 (1970-1971) : Verslag.

500, 520, 547, 563, 573 en 574 (1970-1971) : Amendementen.

Art. 2.

L'emplacement du cimetière est déterminé par le plan d'aménagement.

Quand il n'y a pas de plan d'aménagement prévoyant l'emplacement du cimetière, la décision du conseil communal relative à cet objet est précédée de l'avis de l'inspection d'hygiène provinciale, et prise de l'avis conforme du fonctionnaire délégué dont il est question à l'article 45 de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme. Elle est soumise à l'approbation du gouverneur de la province.

La création d'un établissement crématoire est soumise aux mêmes conditions.

Art. 3.

Le cimetière est clôturé de manière à faire obstacle, dans la mesure du possible, au passage et aux vues. A cet effet, des plantations suffisantes sont éventuellement établies.

Art. 4.

Les cimetières communaux sont soumis à l'autorité, à la police et à la surveillance des autorités communales, qui veillent à ce qu'aucun désordre ni acte contraire au respect dû à la mémoire des morts ne s'y commettent et à ce qu'aucune exhumation n'ait lieu sans autorisation.

Art. 5.

§ 1er. — Lorsque de nouveaux emplacements destinés aux inhumations ont été aménagés, le conseil communal fixe la date de cessation des inhumations dans les anciens cimetières.

Ceux-ci restent dans l'état où ils se trouvent sans qu'il puisse en être fait un usage quelconque pendant cinq ans au moins.

Le conseil communal arrête la publicité que recevra la décision de fermeture.

§ 2. — A l'expiration du délai fixé au § 1er, la délibération du conseil communal décidant le changement d'affectation des terrains des anciens cimetières est soumise à l'approbation du gouverneur de la province. Toutefois, ni fouille, ni travaux de fondation ne sont autorisés sans l'accord de l'inspection d'hygiène provinciale.

SECTION II.

Des concessions de sépulture.

Art. 6.

Le Conseil communal peut accorder des concessions de sépulture dans les cimetières communaux.

Il peut déléguer ce pouvoir au collège des bourgmestre et échevins.

Une même concession ne peut servir de sépulture qu'au demandeur, à son conjoint, à ses parents ou alliés.

Une demande de concession peut être introduite au bénéfice d'un tiers et de sa famille.

Art. 2.

De ligging van de begraafplaats wordt aangegeven in het plan van aanleg.

Is er geen plan van aanleg waarin de ligging van de begraafplaats is aangegeven, dan wordt de desbetreffende gemeenteraadsbeslissing voorafgegaan door het advies van de provinciale gezondheidsinspectie en wordt zij vastgesteld op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, bedoeld in artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. De beslissing behoeft de goedkeuring van de provinciegouverneur.

Voor het vestigen van een crematorium gelden dezelfde voorwaarden.

Art. 3.

De begraafplaats wordt zo omheind dat de doorgang en het zicht in de mate van het mogelijke belemmerd worden. Daartoe wordt eventueel een voldoende beplanting aangebracht.

Art. 4.

Gemeentelijke begraafplaatsen vallen onder het gezag, de politie en het toezicht van de gemeenteverhuden, die zorg dragen dat er geen wanorde heerst, dat er geen handelingen in strijd met de eerbied voor de doden worden verricht en dat er geen opgraving plaats heeft zonder verlof.

Art. 5.

§ 1. — Wanneer nieuwe voor begraving bestemde ruimten aangelegd zijn, bepaalt de gemeenteraad de datum waarop niet meer begraven wordt op de oude begraafplaatsen.

Deze worden in de staat gelaten waarin zij zich bevinden; gedurende ten minste vijf jaar mag er generlei gebruik van worden gemaakt.

De gemeenteraad bepaalt hoe de beslissing tot sluiting zal worden bekendgemaakt.

§ 2. — Na verloop van de in § 1 bepaalde tijd wordt de beslissing waarbij de gemeenteraad een andere bestemming geeft aan de gronden van de oude begraafplaatsen, ter goedkeuring voorgelegd aan de provinciegouverneur. Delvings- en funderingswerken mogen echter niet worden uitgevoerd dan met de instemming van de provinciale gezondheidsinspectie.

AFDELING II.

Grafconcessies.

Art. 6.

De gemeenteraad kan op de gemeentelijke begraafplaatsen grafconcessies verlenen.

Hij kan die bevoegdheid opdragen aan het college van burgemeester en schepenen.

Een zelfde concessie mag slechts dienen als graf voor de aanvrager, zijn echtgenoot en zijn bloed- of aanverwanten.

Een concessieaanvraag mag worden ingediend ten behoeve van een derde en van diens familie.

Art. 7.

Les concessions sont accordées pour une durée maximum de cinquante ans.

Sur demande introduite par toute personne intéressée avant l'expiration de la période fixée, des renouvellements successifs peuvent être accordés.

Aucun renouvellement ne peut dépasser la durée de la concession initiale.

Art. 8.

Le conseil communal fixe le tarif et les conditions d'octroi des concessions.

Art. 9.

Tous les cinquante ans, et sans redevance, la concession à perpétuité accordée avant l'entrée en vigueur de la présente loi en vertu du décret impérial du 23 prairial an XII peut être renouvelée, à la demande de toute personne intéressée.

La première demande de renouvellement doit être introduite dans un délai de deux ans qui prend cours :

a) à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, lorsque la concession a été octroyée au moins cinquante ans avant cette date;

b) à l'expiration de la cinquantième année de la concession dans les autres cas.

A l'expiration de la première année de ce délai de deux ans, le bourgmestre ou son délégué dresse, à l'intention des personnes intéressées, un acte rappelant que le maintien de leur droit est subordonné à une demande de renouvellement qui doit être adressée avant la date qui y est fixée.

Cet acte est adressé à la personne qui a introduit la demande de concession ou, si elle est décédée, à ses héritiers ou ayants droit. En outre, pendant au moins un an, une copie de l'acte est affichée sur le lieu de sépulture et une autre copie à l'entrée du cimetière.

A défaut de demande de renouvellement, la concession prend fin.

Art. 10.

Lorsqu'il est fait application de l'article 5, une parcelle de même superficie que celle qui était concédée est réservée dans le nouveau cimetière, sur demande introduite par toute personne intéressée avant la date visée à l'alinéa 1er du même article.

Le conseil communal arrête les conditions auxquelles est subordonnée le transfert.

Art. 11.

L'entretien des tombes sur terrain concédé incombe aux intéressés.

Le défaut d'entretien, qui constitue l'état d'abandon, est établi lorsque d'une façon permanente la tombe est malpropre, envahie par la végétation, délabrée, effondrée ou en ruine.

L'état d'abandon est constaté par un acte du bourgmestre ou de son délégué, affiché pendant un an sur le lieu de sépulture et à l'entrée du cimetière.

Art. 7.

De concessies worden voor ten hoogste vijftig jaar verleend.

Op aanvraag van enige belanghebbende die erom verzoekt vóór de bepaalde tijd verstreken is, kunnen opeenvolgende hernieuwingen worden toegestaan.

Geen hernieuwing mag voor langere tijd dan de oorspronkelijke concessie worden toegestaan.

Art. 8.

De gemeenteraad stelt het tarief en de voorwaarden voor het verlenen van de concessies vast.

Art. 9.

Telkens na vijftig jaar, en zonder retributie, kan de al-tijdurende concessie die krachtens het keizerlijk decreet van 23 prairial jaar XII werd verleend vóór de inwerking-treding van deze wet, op aanvraag van enig belanghebbende hernieuwd worden.

De eerste aanvraag om hernieuwing moet worden ingediend binnen een termijn van twee jaar, ingaande :

a) op de datum van inwerkingtreding van deze wet, als de concessie ten minste vijftig jaar vóór die datum is verleend;

b) bij het verstrijken van het vijftigste jaar van de concessie in de andere gevallen.

Bij het verstrijken van het eerste jaar van die tweejarige termijn maakt de burgemeester of zijn gemachtigde een akte op waarbij de belanghebbenden eraan herinnerd worden dat zij, willen zij hun recht behouden, hem een aanvraag om hernieuwing moeten doen toekomen vóór de datum die in de akte is bepaald.

Deze akte wordt toegezonden aan de persoon die de aanvraag van concessie heeft ingediend of na zijn overlijden aan zijn erfgenamen of rechthebbenden. Bovendien blijft een afschrift minstens een jaar lang bij het graf en een ander aan de ingang van de begraafplaats aangeplakt.

Is geen aanvraag om hernieuwing gedaan, dan vervalt de concessie.

Art. 10.

Wanneer toepassing wordt gemaakt van artikel 5, wordt een perceel van dezelfde grootte als het geconcedeerde op de nieuwe begraafplaats voorbehouden als enige belanghebbende daartoe een aanvraag indient vóór de datum bedoeld in het eerste lid van hetzelfde artikel.

De gemeenteraad bepaalt de voorwaarden inzake overbrenging.

Art. 11.

Het onderhoud van de graven op geconcedeerde grond rust op de belanghebbenden.

Verwaarlozing opleverend onderhoudsverzuim staat vast als het graf doorlopend onzindelijk, door plantengroei overwoekerd, vervallen, ingestort of bouwvallig is.

De verwaarlozing wordt geconstateerd in een akte van de burgemeester of zijn gemachtigde; die akte blijft een jaar lang bij het graf en aan de ingang van de begraafplaats aangeplakt.

Après l'expiration de ce délai et à défaut de remise en état, le conseil communal peut mettre fin au droit à la concession.

CHAPITRE II.

Des funérailles et des modes de sépulture.

SECTION Ire.

De la mise en bière et du transport des dépouilles mortelles.

Art. 12.

L'emploi de cercueils, de gaines, de linceuls et de produits empêchant la décomposition naturelle et normale des corps peut être interdit par le conseil communal.

Art. 13.

Le bourgmestre ou son délégué peut assister à la mise en bière.

Art. 14.

Le conseil communal règle le mode le plus convenable pour le transport des corps.

Dans tous les cas, la surveillance des convois funèbres appartient à l'autorité communale, qui veille à ce qu'ils se déroulent dans l'ordre, la décence et le respect dû à la mémoire des morts.

Art. 15.

La mise en bière et le transport des corps des indigents se font gratuitement et d'une manière décente.

SECTION II.

Des inhumations.

Art. 16.

§ 1er. — Les inhumations ne peuvent avoir lieu que dans les cimetières communaux ou intercommunaux.

§ 2. — Toutefois, les inhumations peuvent continuer dans les cimetières privés existant au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Sont applicables aux cimetières privés, les articles 4, 17, alinéa 1er, et 18 de la présente loi.

§ 3. — Des dérogations à la disposition du § 1er peuvent être accordées par le Ministre qui a la Santé publique dans ses attributions, sur la proposition du bourgmestre de la commune où doit avoir lieu l'inhumation.

Le Ministre ne peut accorder la dérogation que sur une demande fondée sur des considérations religieuses ou philosophiques, sauf si des raisons de salubrité publique s'y opposent.

Na het verstrijken van die termijn en bij niet-herstelling kan de gemeenteraad een einde maken aan het recht op de concessie.

HOOFDSTUK II.

Lijkbezorging.

AFDELING I.

Kisting en vervoer van lijken.

Art. 12.

Het gebruik van doodkisten, foedralen, doodswaden en produkten die de natuurlijke en normale ontbinding van het lijk beletten, kan door de gemeenteraad worden verboden.

Art. 13.

De burgemeester of zijn gemachtigde mag de kisting bijwonen.

Art. 14.

De gemeenteraad bepaalt de meest passende wijze voor het vervoeren van lijken.

Het toezicht op lijkstoeten berust in ieder geval bij de gemeenteoverheid, die zorg draagt dat zij ordelijk, welvoeglijk en met de aan doden verschuldigde eerbied verlopen.

Art. 15.

Het stoffelijk overschot van behoeftigen wordt kosteloos en op behoorlijke wijze gekist en vervoerd.

AFDELING II.

Begraving.

Art. 16.

§ 1. — Alleen op gemeentelijke of intergemeentelijke begraafplaatsen mag worden begraven.

§ 2. — Op particuliere begraafplaatsen die bestaan op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, mag echter verder worden begraven.

Voor particuliere begraafplaatsen gelden de artikelen 4, 17, eerste lid, en 18 van deze wet.

§ 3. — Afwijkingen van het bepaalde in § 1 kunnen worden toegestaan door de Minister tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid behoort, op voorstel van de burgemeester van de gemeente waar de begraving zal plaatshebben.

De Minister mag de afwijking slechts toestaan op een op godsdienstige of filosofische overwegingen berustend verzoek, behalve als redenen van openbare salubriteit zulks niet toelaten.

Art. 17.

Tout corps inhumé en pleine terre, l'est dans une fosse séparée, horizontalement, à quinze décimètres au moins de profondeur.

Le conseil communal fixe l'intervalle entre les fosses.

Art. 18.

Les corps déposés dans les caveaux reposent à huit décimètres au moins de profondeur.

L'aménagement des sépultures au-dessus du sol est interdit, sauf autorisation spéciale accordée par le gouverneur de la province, sur avis conforme de l'inspection de l'hygiène provinciale, et sauf les dérogations qui résultent de la présente loi.

Toutefois, les inhumations dans les constructions visées à l'alinéa 2 et existant au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi peuvent continuer comme par le passé.

Art. 19.

L'inhumation en terrain non concédé a lieu dans une fosse où il n'a pas été inhumé depuis cinq ans.

Lorsque, dans une parcelle, il n'est plus possible d'inhumer dans les conditions fixées par l'article 17, il ne peut plus être creusé de nouvelles fosses pendant un délai de quinze ans à partir de la dernière inhumation, sauf autorisation du gouverneur de la province accordée sur avis conforme de l'inspection de l'hygiène provinciale.

Les restes mortels mis à jour dans l'enceinte du cimetière sont transférés dans un endroit de celui-ci aménagé à cette fin.

SECTION III.

Des incinérations.

Art. 20.

L'incinération d'un cadavre humain est subordonnée à une autorisation délivrée par l'officier de l'état civil qui a constaté le décès si la personne est décédée en Belgique, ou par le procureur du Roi de l'arrondissement dans lequel est situé l'établissement crématoire si la personne est décédée à l'étranger.

Art. 21.

§ 1er. — Toute demande d'autorisation est signée par la personne qualifiée pour pourvoir aux funérailles.

Un acte satisfaisant aux conditions de capacité et de forme des actes testamentaires, par lequel le défunt exprime la volonté formelle de faire incinérer ses restes mortels peut tenir lieu de demande d'autorisation.

§ 2. — L'autorisation doit être refusée par l'officier de l'état civil ou par le procureur du Roi si, par un acte satisfaisant aux conditions de capacité et de forme des actes testamentaires, le défunt a marqué sa préférence pour un autre mode de sépulture, ou s'il reçoit notification de la requête prévue au § 4 du présent article.

Art. 17.

In volle grond worden de lijken horizontaal begraven in een afzonderlijke kuil, op een diepte van ten minste vijftien decimeter.

De gemeenteraad bepaalt de afstand tussen de grafkuilen.

Art. 18.

In grafkelders worden de lijken bijgezet op een diepte van ten minste acht decimeter.

Het aanleggen van graven boven de grond is verboden, behoudens bijzonder verlof, door de provinciegouverneur verleend op eensluidend advies van de provinciale gezondheidsinspectie, en behoudens de afwijkingen volgend uit deze wet.

Bijzetting in bouwwerken als bedoeld in het tweede lid, die bestaan op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, mag nochtans verder plaatshebben zoals in het verleden.

Art. 19.

In niet geconcedeerde grond heeft de begraving plaats in een kuil waarin sedert vijf jaar niet is begraven.

Wanneer in een perceel niet meer begraven kan worden onder de voorwaarden bepaald in artikel 17, mogen geen nieuwe kuilen meer gedolven worden gedurende een termijn van vijftien jaar te rekenen van de laatste begraving, behoudens verlof, door de provinciegouverneur verleend op eensluidend advies van de provinciale gezondheidsinspectie.

De binnen de omheining van de begraafplaats gevonden stoffelijke overblijfselen worden overgebracht op een daartoe bestemd perceel van de begraafplaats.

AFDELING III.

Lijkverbranding.

Art. 20.

Voor lijkverbranding is een verlof vereist, dat wordt verleend door de ambtenaar van de burgerlijke stand die het overlijden heeft vastgesteld, indien dat overlijden in België heeft plaatsgehad, of door de procureur des Konings van het arrondissement waar zich het crematorium bevindt, indien het overlijden heeft plaatsgehad in het buitenland.

Art. 21.

§ 1. — Iedere aanvraag om verlof wordt ondertekend door degene die bevoegd is om in de lijkbezorging te voorzien.

Een akte, die voldoet aan de voorwaarden inzake bekwaamheid en gesteld is in de vorm van akten van uiterste wilsbeschikking, waarbij de overledene de uitdrukkelijke wens te kennen geeft zijn stoffelijk overschot te doen verbranden, kan als aanvraag om verlof gelden.

§ 2. — Het verlof moet door de ambtenaar van de burgerlijke stand of door de procureur des Konings geweigerd worden als de overledene in een akte, die voldoet aan de voorwaarden inzake bekwaamheid en gesteld is in de vorm van de akten van uiterste wil, zijn voorkeur voor een andere wijze van teraardebestelling te kennen heeft gegeven, of als hij kennis heeft gekregen van het verzoek bedoeld in § 4 van dit artikel.

§ 3. — Sans préjudice des dispositions du § 2 de l'article 22, l'autorisation ne peut être délivrée avant l'expiration d'un délai de 24 heures prenant cours à la réception de la demande d'autorisation.

§ 4. — Toute personne intéressée à l'octroi ou au refus de l'autorisation peut présenter à cet effet une requête au président du tribunal de première instance.

Le président compétent est celui du lieu où la demande d'autorisation a été faite. La requête est notifiée aux autres parties intéressées à l'octroi ou au refus de l'autorisation ainsi qu'à l'officier de l'état civil ou au procureur du Roi à qui la demande d'autorisation a été présentée.

La requête est instruite et jugée comme en matière de référés, le ministère public entendu.

Art. 22.

§ 1er. — A la demande d'autorisation doit être joint un certificat par lequel le médecin traitant ou le médecin qui a constaté le décès affirme qu'il n'y a pas de signes ou indices de mort violente et suspecte.

Lorsqu'il s'agit du corps d'une personne décédée en Belgique, doit être joint, en outre, le rapport d'un médecin assermenté commis par l'officier de l'état civil pour vérifier les causes du décès, certifiant qu'il n'y a pas de signes ou indices de mort violente et suspecte.

§ 2. — Le dossier doit être transmis par l'officier de l'état civil au procureur du Roi de l'arrondissement lorsqu'il existe des circonstances permettant de soupçonner qu'il y a eu mort violente et suspecte ou lorsque, dans l'un des documents exigés par le § 1er, le médecin n'a pu affirmer qu'il n'y avait pas de signes ou indices de mort violente et suspecte.

Dans ce cas, l'incinération ne peut être autorisée qu'après que le procureur du Roi a fait connaître à l'officier de l'état civil qu'il ne s'y oppose pas.

Art. 23.

Le procureur du Roi procède comme il est dit à l'article 81 du Code civil.

La famille ou la personne qualifiée pour pourvoir aux funérailles peut toujours faire assister à l'autopsie un médecin de son choix.

Art. 24.

Sans préjudice de l'alinéa 2, les cendres des corps incinérés sont recueillies dans des urnes, lesquelles sont, dans l'enceinte d'un cimetière :

- a) soit inhumées à au moins huit décimètres de profondeur;
- b) soit placés dans un columbarium.

Les cendres des corps incinérés peuvent être dispersées sur une parcelle du cimetière réservée à cet effet.

Le Roi peut prévoir d'autres modes de dispersion des cendres.

§ 3. — Onverminderd het bepaalde in § 2 van artikel 22, mag het verlof niet verleend worden vóór het verstrijken van een termijn van 24 uren, ingaande met de ontvangst van de aanvraag om verlof.

§ 4. — Iedere persoon die bij het verlenen of de weigering van het verlof belang heeft, kan daartoe bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg een verzoek indienen.

De bevoegde voorzitter is die van de plaats waar de aanvraag om verlof werd ingediend. Van het verzoek wordt kennis gegeven aan de partijen, die bij het verlenen of de weigering van het verlof belang hebben, alsmede aan de ambtenaar van de burgerlijke stand of aan de procureur des Konings, bij wie de aanvraag om verlof werd ingediend.

Het verzoek wordt behandeld en beoordeeld als in kort geding, het openbaar ministerie gehoord.

Art. 22.

§ 1. — Bij de aanvraag om verlof moet een attest worden gevoegd waarin de behandelende geneesheer of de geneesheer die het overlijden heeft vastgesteld, bevestigt dat er geen tekens of aanwijzingen van een gewelddadige en verdachte dood zijn.

Geldt de aanvraag het lijk van een in België overleden persoon, dan moet bovendien het verslag worden bijgevoegd van een beëdigd geneesheer door de ambtenaar van de burgerlijke stand aangesteld om de doodsoorzaken na te gaan, in welk verslag wordt bevestigd dat er geen tekens of aanwijzingen van een gewelddadige en verdachte dood zijn.

§ 2. — De ambtenaar van de burgerlijke stand moet het dossier aan de procureur des Konings van het arrondissement zenden wanneer omstandigheden het vermoeden van een gewelddadige en verdachte dood wettigen, of wanneer de geneesheer in een van de onder § 1 voorgeschreven documenten, niet heeft kunnen bevestigen dat er geen tekens of aanwijzingen van een gewelddadige en verdachte dood waren.

In dat geval kan verlof tot verbranding eerst worden verleend nadat de procureur des Konings aan de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft laten weten dat hij er zich niet tegen verzet.

Art. 23.

De procureur des Konings handelt zoals voorgeschreven is in artikel 81 van het Burgerlijk Wetboek.

De familie of de persoon die bevoegd is om in de lijkbezorging te voorzien, kan de lijkschouwing steeds doen bijwonen door een geneesheer van haar of zijn keuze.

Art. 24.

Onverminderd het bepaalde in het tweede lid, wordt de as van de verbrande lijken in urnen geplaatst die binnen de omheining van een begraafplaats :

- a) op ten minste acht decimeter diepte worden begraven;
- b) of in een columbarium worden bijgezet.

De as van de verbrande lijken kan worden uitgestrooid op een daartoe bestemd perceel van de begraafplaats.

De Koning kan andere wijzen van uitstrooiing van de as bepalen.

SECTION IV.

Des signes indicatifs de sépulture.

Art. 25.

Sauf volonté contraire du défunt ou opposition de ses proches, toute personne a le droit de faire placer sur la tombe de son parent ou de son ami un signe indicatif de sépulture.

Le conseil communal règle l'exercice de ce droit et, notamment, tout ce qui concerne la dimension des signes de sépulture et la nature des matériaux à utiliser.

Art. 26.

Lorsqu'il est mis fin à une concession de sépulture ou lorsque la demande de transfert prévue à l'article 10 n'a pas été introduite, les signes indicatifs de sépulture non enlevés ainsi que les constructions souterraines qui subsisteraient deviennent propriété de la commune.

Lorsque les terrains non concédés doivent être utilisés pour de nouvelles inhumations, un avis, affiché aux accès de ces terrains et à l'entrée des cimetières, informe les intéressés du délai pendant lequel ils peuvent enlever les signes indicatifs de sépulture; à l'expiration de ce délai, ou de la prorogation décidée par le collège des bourgmestre et échevins, la commune devient propriétaire des matériaux.

Le collège des bourgmestre et échevins règle seul la destination des matériaux attribués à la commune.

CHAPITRE III.

Dispositions finales.

Art. 27.

Les dispositions de la présente loi ne portent pas préjudice aux usages relatifs à l'inhumation des membres de la famille royale, ni aux usages relatifs à l'inhumation des chefs de diocèse dans leur cathédrale, non plus qu'aux dispositions relatives aux sépultures militaires.

Art. 28.

Le Roi peut déroger aux dispositions de la présente loi, soit pour assurer l'exécution de conventions internationales, soit en vue d'assurer la protection des populations contre les dangers de propagation des maladies infectieuses ou de contamination par radiations ionisantes.

Art. 29.

Les infractions aux dispositions de la présente loi sont passibles des peines prévues par les articles 315, 340, 453 et 526 du Code pénal.

Art. 30.

Dans la mesure où ses dispositions ne sont pas incompatibles avec celles de la présente loi, l'arrêté royal du 17 oc-

AFDELING IV.

Graftekens.

Art. 25.

Tenzij de overledene anders heeft beschikt of zijn verwanten zich ertegen verzetten, heeft eenieder het recht op het graf van zijn verwante of vriend een grafteken te doen plaatsen.

De gemeenteraad regelt de uitoefening van dat recht en inzonderheid alles wat betrekking heeft op de afmetingen van de graftekens en de aard van de te gebruiken materialen.

Art. 26.

Wanneer aan een grafconcessie een einde wordt gemaakt of geen aanvraag om overbrenging als bedoeld in artikel 10 is ingediend, worden de niet weggenomen graftekens en de eventueel nog bestaande ondergrondse bouwwerken eigendom van de gemeente.

Wanneer niet geconcedeerde gronden voor nieuwe begravingen moeten worden gebruikt, wordt door middel van een aan de toegangen tot die gronden en aan de ingang van de begraafplaats aangeplakt bericht aan de belanghebbenden kennis gegeven van de termijn gedurende welke zij de graftekens mogen wegnemen; bij het verstrijken van die termijn of van de door het college van burgemeester en schepenen toegestane verlenging worden de materialen eigendom van de gemeente.

Alleen het college van burgemeester en schepenen regelt de bestemming van het aan de gemeente toevallend materiaal.

HOOFDSTUK III.

Slotbepalingen.

Art. 27.

De bepalingen van deze wet doen geen afbreuk aan de gebruiken in verband met de bijzetting van leden van het vorstenhuis en in verband met de bijzetting van de hoofden van bisdommen in hun kathedraal, noch aan de bepalingen betreffende de graven van militairen.

Art. 28.

De Koning kan van de bepalingen van deze wet afwijken, ofwel met het oog op de uitvoering van internationale verdragen, ofwel met het oog op de bescherming van de bevolking tegen de gevaren van verspreiding van besmettelijke ziekten of van besmetting door ioniserende stralingen.

Art. 29.

Overtreding van de bepalingen van deze wet wordt gestraft met de straffen gesteld in de artikelen 315, 340, 453 en 526 van het Strafwetboek.

Art. 30.

Voor zover zijn bepalingen niet onbestaanbaar zijn met die van deze wet, blijft het koninklijk besluit van 17 oktober

tobre 1932 portant exécution de la loi du 21 mars 1932 concernant l'incinération facultative des cadavres humains reste d'application, jusqu'à ce qu'il en soit disposé autrement par le Roi.

Art. 31.

Dans l'article 587, 1°, du Code judiciaire, les mots « loi du 21 mars 1932 concernant l'incinération facultative des cadavres humains » sont remplacés par la mention de l'intitulé de la présente loi.

Art. 32.

Sont abrogés :

- 1° les dispositions encore en vigueur de la déclaration du Roi du 10 mars 1776 sur les inhumations;
- 2° les dispositions encore en vigueur de l'édit du 26 juin 1784 sur les enterrements;
- 3° le décret du 23 prairial an XII sur les sépultures;
- 4° le décret impérial du 4 thermidor an XIII relatif aux autorisations des officiers de l'état civil pour les inhumations;
- 5° le décret impérial du 18 mai 1806 concernant le service dans les églises et les convois funèbres;
- 6° l'arrêté royal du 30 avril 1829 concernant la clôture des cimetières;
- 7° l'arrêté royal du 19 juin 1829 contenant, en complément de l'arrêté du 30 avril 1829, diverses mesures concernant les murs de la clôture des cimetières;
- 8° l'arrêté royal du 30 juillet 1880 qui est relatif à l'usage des cimetières supprimés;
- 9° la loi du 21 mars 1932 concernant l'incinération facultative des cadavres humains.

Bruxelles, le 29 juin 1971.

Le Président du Sénat.

1932 tot uitvoering van de wet van 21 maart 1932 waarbij de lijkverbranding wordt toegelaten, van toepassing tot de Koning anders beschikt.

Art. 31.

In artikel 587, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek worden de woorden « wet van 21 maart 1932 waarbij de lijkverbranding wordt toegelaten » vervangen door de vermelding van het opschrift van deze wet.

Art. 32.

Opgeheven worden :

- 1° de nog geldende bepalingen van 's Konings verklaring van 10 maart 1776 aangaande de begravenissen;
- 2° de nog geldende bepalingen van het Edict van 26 juni 1784 op de begravenissen;
- 3° het decreet van 23 prairial jaar XII op de begraafplaatsen;
- 4° het keizerlijk decreet van 4 thermidor jaar XIII betreffende de toestemming van de ambtenaren van de burgerlijke stand voor de begravenissen;
- 5° het keizerlijk decreet van 18 mei 1806 betreffende de dienst in de kerken en begravenistoeten;
- 6° het koninklijk besluit van 30 april 1829 betreffende de afsluiting van de begraafplaatsen;
- 7° het koninklijk besluit van 19 juni 1829 dat, ter aanvulling van het koninklijk besluit van 30 april 1829, een aantal maatregelen betreffende de muren of afsluitingen van begraafplaatsen vaststelt;
- 8° het koninklijk besluit van 30 juli 1880 betreffende het gebruik van afgeschafte begraafplaatsen;
- 9° de wet van 21 maart 1932 waarbij de lijkverbranding wordt toegelaten.

Brussel, 29 juni 1971.

De Voorzitter van de Senaat.

P. STRUYE.

Les Secrétaires.

De Secretarissen.

H. VAN DONINCK,
A. SNYERS D'ATTENHOVEN.